

Міністерство освіти і науки України
ВСП – Коломийський політехнічний коледж
Національного університету «Львівська політехніка»

ЗАТВЕРДЖЕНО

«___» _____ 20__ р.

Директор Коломийського
політехнічного коледжу
Національного університету
«Львівська політехніка»

А.В. Ляшеник

ПРОГРАМА

співбесіди з української мови

для осіб, яким згідно Умов прийому 2018 року надане таке право
для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст»
на основі базової загальної середньої освіти

м. Коломия
2018р.

Програму співбесіди з української мови для осіб, яким згідно Умов прийому 2017 року надане таке право, розроблено на основі програми вступних випробувань з предмету «Українська мова» для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «молодший спеціаліст» на основі базової загальної середньої освіти.

Програму співбесіди розглянуто і схвалено на засіданні циклової комісії гуманітарних дисциплін Коломийського політехнічного коледжу Національного університету «Львівська політехніка».

Протокол № 6 від «06» лютого 2018 року.

Голова циклової комісії
гуманітарних дисциплін

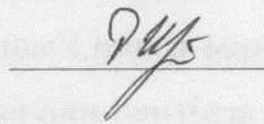

Г.М. Слободян

Програму розглянуто і схвалено на засіданні Приймальної комісії Коломийського політехнічного коледжу Національного університету «Львівська політехніка».

Протокол № 2 від «20» 02 2018 року.

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Р.І. Никируй

Головними завданнями курсу української мови є:

- виховання свідомого прагнення до вивчення української мови;
- вироблення у абітурієнтів компетенцій комунікативно виправдано користуватися засобами мови в різних життєвих ситуаціях;
- ознайомлення з мовною системою як основою для формування мовних умінь і навичок — **орфоепічних, граматичних, лексичних, правописних, стилістичних;**
- формування духовного світу абітурієнтів, цілісних світоглядних уявлень, загальнолюдських ціннісних орієнтирів, тобто прилучення через мову до культурних надбань українського народу і людства в цілому.

Програма складається із пояснювальної записки, тематичного плану, змісту програми та додатків.

Зміст програми орієнтований на навчальний матеріал **основної школи**, який розподіляється відповідно на курси української мови для 5, 6, 7, 8, 9 класів разом з вимогами до рівня навчальних досягнень учнів зазначених класів.

У Програмі подано орієнтовний тематичний план, де викладач має змогу, в разі потреби, вносити деякі корективи, тобто вибирати ті теми, які вважає потрібними для підсумку засвоєних навиків з окремих розділів, що дадуть змогу абітурієнтам успішно скласти вступні іспити.

ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН ПРОГРАМИ ДЛЯ СЛУХАЧІВ ПІДГОТОВЧИХ КУРСІВ

№ п/п	Роз діли	Зміст навчального матеріалу	Державні вимоги до рівня загальноосвітньої підготовки абітурієнтів
1	2	3	4
	I	Фонетика. Графіка. Орфоепія.	
1.1		<i>Звуки мови і звуки мовлення. Голосні та приголосні звуки. Приголосні тверді та м'які, дзвінки й глухі; вимова звуків, що позначаються буквами г і ґ.</i>	Абітурієнт: <i>визначає, що вивчає фонетика, графіка, орфоепія; розрізняє в словах тверді і м'які, дзвінки і глухі приголосні, ненаголошені й наголошені голосні; визначає основні випадки чергування голосних і приголосних звуків; вимовляє звуки в словах відповідно до орфоепічних норм; правильно пише і обґрунтовує слова з вивченими орфограмами; знаходить і виправляє орфоепічні та орфографічні помилки на вивчені правила.</i>
1.2		<i>Позначення звуків мовлення на письмі. Алфавіт. Співвідношення звуків і букв. Звукове значення букв я, ю, є, ї.</i>	<i>розпізнає у словах і словосполученнях явища уподібнення, спрощення, чергування; вимовляє приголосні звуки відповідно до орфоепічних норм; правильно пише слова з вивченими орфограмами й обґрунтовує їх; користується словником іншомовних слів.</i>
1.3		<i>Склад. Наголос. Орфоепічний словник і словник наголосів. Вимова наголошених і ненаголошених голосних. Ненаголошені голосні [e], [u], [o] в коренях слів. Ненаголошені голосні, що не перевіряються наголосом.</i>	<i>знаходить і виправляє орфоепічні й орфографічні помилки на вивчені правила.</i>
1.4		<i>Уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних.</i>	<i>розпізнає у словах і словосполученнях явища уподібнення, спрощення, чергування; вимовляє приголосні звуки відповідно до орфоепічних норм; правильно пише слова з вивченими орфограмами й обґрунтовує їх; користується словником іншомовних слів.</i>
1.5		<i>Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків (практично). Чергування [o] — [a], [e] — [i], [e] — [и]; [o], [e] з [i]; [e] — [o] після [ж], [ч], [ш]; [и], [і] після [ж], [ч], [ш], [шч] та [г], [к], [х] у коренях слів; [г], [к], [х] — [ж], [ч], [ш] — [з'], [ц'], [с'].</i> <i>Основні випадки чергування у — в, і — ї.</i>	<i>знаходить і виправляє орфоепічні й орфографічні помилки на вивчені правила.</i>
1.6		<i>Орфоепія. Вимова префіксів з- (зі-, с-), роз-, без-, воз-, пре-, при-, прі-. та інших, а також їх правопис.</i>	<i>знаходить і виправляє орфоепічні й орфографічні помилки на вивчені правила.</i>
1.7		<i>Позначення м'якості приголосних на письмі буквами ь, і, є, ю, я. Сполучення ьо, йо. Правила вживання м'якого знака.</i>	Абітурієнт: <i>засвоює правила використання м'якого знака та вживання апострофа;</i>

1	2	3	4
		<p>Правила вживання апострофа. Правильна вимова та написання слів з апострофом. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних та збіг однакових приголосних звуків. Написання слів іншомовного походження: <i>и, і</i>, м'який знак та апостроф; подвоєння букв у словах іншомовного походження. Словник іншомовних слів.</p>	<p><i>вивчає</i> подвоєння та подовження приголосних; <i>виконує</i> словникові роботи та тестові завдання; <i>користується</i> словником іншомовних слів.</p>
1.8		<p><i>Основні правила переносу слів, вживання великої літери.</i></p>	<p><i>вивчає</i> основні правила переносу слів, вживання великої літери та застосовує їх на практиці.</p>
	II	Лексика і фразеологія.	
2.1		<p><i>Лексичне значення слова.</i> Однозначні і багатозначні слова. Вживання багатозначних слів у прямому і переносному значеннях. Загальноновживані (нейтральні) і стилістично забарвлені слова, діалектні, професійні слова і терміни.</p>	<p>Абітурієнт: <i>знає</i>, що вивчає лексикологія і фразеологія; <i>визначає</i> належність слів до певної лексичної категорії: однозначні й багатозначні, загальноновживані (нейтральні) і стилістично забарвлені слова, групи слів за значенням, фразеологізми, а також їх роль у тексті; <i>пояснює</i> значення відомих слів, їх походження, значення фразеологізмів, прислів'їв, приказок, крилатих висловів;</p>
2.2		<p><i>Групи слів за значенням:</i> синоніми, антоніми, омоніми, пароніми.</p>	<p><i>добирає</i> з-поміж синонімів, антонімів, фразеологізмів найбільш відповідні контексту;</p>
2.3		<p><i>Фразеологізми.</i> Поняття про фразеологізм, його лексичне значення. Джерела українських фразеологізмів. Прислів'я, приказки, крилаті вирази, афоризми як різновиди фразеологізмів.</p>	<p><i>редагує</i> тексти з лексичними помилками.</p>
2.4		<p><i>Групи слів за їх походженням:</i> власне українські й запозичені (іншомовного походження).</p>	
2.5		<p><i>Активна і пасивна лексика</i> української мови: застарілі слова (архаїзми й історизми), неологізми.</p>	
	III	Будова слова. Словотвір.	
3.1		<p>Корінь, суфікс, префікс і закінчення, основа — значущі частини слова. <i>Змінювання і творення слів.</i> Твірна основа. Основні способи словотворення: морфологічний</p>	<p>Абітурієнт: <i>виділяє</i> у слові закінчення, корінь, префікс, суфікс та основу; <i>розрізняє</i> форми слова і</p>

1	2	3	4
		(префіксальний, суфіксальний, префіксально-суфіксальний, безафіксний, складання основ (або слів); неморфологічний (перехід слів з однієї частини мови в іншу).	спільнокореневі слова; <i>знає</i> основні способи словотвору; <i>уміє</i> самостійно утворювати нові слова вивченими способами.
3.2		Творення складноскорочених слів.	
	IV	Морфологія. Орфографія.	
4.1		Іменник : загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає</i> , що вивчає морфологія; морфологічні ознаки іменника, його синтаксичну роль; особливості відмінювання іменників; <i>визначає</i> рід, число, відмінки іменників; <i>використовує</i> відмінкові закінчення іменників чоловічого роду другої відміни на –а (-я), -у (-ю); <i>утворює</i> відмінкові форми іменників кличного відмінка при звертанні.
4.2		<i>Іменники</i> — назви істот і неістот загальні та власні.	
4.3		<i>Рід іменників</i> . Іменники спільного роду.	
4.4		<i>Число іменників</i> . Іменники, що мають форми тільки однини або тільки множини.	
4.5		<i>Відмінювання іменників</i> . Поділ іменників на відміни.	
4.6		Букви -а (-я), -у (-ю) в закінченнях іменників чоловічого роду другої відміни.	
4.7		<i>Написання і відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові</i> .	
4.8		<i>Уживання відмінкових форм іменників: кличного відмінка при звертанні (земле, Василю, Олено, добродію, батьку)</i> .	
4.9		<i>Синоніміка</i> деяких відмінкових закінчень: купив сіль (солі), хліб (хліба), твого ім'я (імені), пас ягнята (ягнят).	
4.10		<i>Правила правопису складних іменників (разом, окремо, через дефіс)</i>	
4.11		Прикметник: Загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає</i> морфологічні ознаки прикметника, його синтаксичну роль; <i>знаходить</i> прикметники в реченні; <i>визначає</i> його значення,
4.12		<i>Групи</i> прикметників за значенням: якісні, відносні, присвійні.	
4.13		<i>Ступені порівняння</i> якісних прикметників.	

1	2	3	4
4.14		<i>Відмінювання</i> прикметників. Повні й короткі форми їх.	морфологічні ознаки, синтаксичну роль у реченні; <i>відмінює</i> прикметники твердої і м'якої груп; <i>утворює</i> правильно форми вищого і найвищого ступеня порівняння якісних прикметників.
4.15		Прикметники твердої і м'якої груп.	
4.16		<i>Правила правопису складних прикметників</i> (разом, окремо, через дефіс)	<i>вивчає</i> основні правила правопису складних прикметників; <i>виконує</i> словникові та тестові завдання.
4.17		Числівник: загальне значення, морфологічні ознаки.	Абітурієнт: <i>знає</i> загальне значення числівника, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль у реченні; <i>знаходить</i> числівники в тексті; <i>визначає</i> їх граматичні ознаки; <i>утворює</i> і <i>вживає</i> правильно відмінникові форми числівників; <i>поєднує</i> правильно числівники з іменниками, застосовує правила правопису на письмі.
4.18		<i>Відмінювання, творення та правопис складних числівників.</i>	
4.19		Займенник: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди займенників за значенням, їх відмінювання та правила правопису складних слів.	Абітурієнт: <i>знає</i> значення, морфологічні ознаки і синтаксичну роль займенника; <i>знаходить</i> займенники в тексті, правильно пише складні слова; <i>відмінює</i> всі розряди займенників.
4.20		Дієслово: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає</i> загальне значення дієслова, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль; <i>знаходить</i> дієслово в реченні; <i>визначає</i> його форми, граматичні ознаки, належність дієслова до певної дієвідміни,
4.21		<i>Форми дієслова:</i> неозначена форма, особові форми, безособові форми на -но, -то (загальне ознайомлення). Неозначена форма (інфінітив) та особові форми.	
4.22		<i>Види дієслова</i> (доконаний і	

1	2	3	4
		недоконаний).	види, часи та способи дієслів.
4.23		<i>Часи дієслова.</i>	
4.24		<i>Способи дієслів</i> (дійсний, умовний, наказовий). Безособові дієслова.	
4.25		<i>Дієприкметник</i> як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає</i> значення дієприкметника, його морфологічні ознаки, синтаксичну роль.
4.26		<i>Дієприслівник</i> як особлива форма дієслова: загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.	Абітурієнт: <i>знає:</i> загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль дієприслівника.
4.27		<i>Правила правопису часток не -, ні - з дієсловами, дієприкметниками, дієприслівниками.</i>	<i>уміє</i> практично застосовувати правила правопису часток не-, ні-.
4.28		<i>Прислівник</i> загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прислівників, ступені порівняння прислівників, способи їх творення.	Абітурієнт: <i>знає</i> загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль прислівника; <i>визначає</i> його граматичні ознаки; <i>уміє</i> утворювати ступені порівняння.
4.29		<i>Основні правила</i> правопису складних прислівників	<i>використовує</i> на практиці правила правопису складних прислівників разом, окремо, через дефіс.
4.30		Службові частини мови: <i>прийменник, сполучник, частка</i> , їх розряди та роль у словосполученнях та реченнях, основні правила правопису. Вигук як особлива частина мови, розділові знаки при ньому.	Абітурієнт: <i>відрізняє</i> службові частини мови: прийменники, сполучники, частки; <i>знаходить</i> вигуки в реченні, відрізняє їх від службових частин мови; <i>використовує</i> правила правопису при виконанні словникових та тестових завдань.
	V	Синтаксис. Пунктуація.	
5.1		<i>Словосполучення і речення.</i> <i>Способи зв'язку слів у словосполученні.</i>	Абітурієнт: <i>розрізняє</i> головне і залежне слово у словосполученні;

1	2	3	4
		Типи словосполучень.	<i>визначає</i> типи словосполучень
5.2		<i>Речення.</i> Порядок слів у реченні. Головні та другорядні члени речення. Односкладні та неповні речення, розділові знаки у них.	за приналежністю головного слова до певної частини мови, способи зв'язку
5.3		<i>Тире</i> між підметом і присудком.	слів(узгодження, керування, прилягання), речення різних
5.4		Дієприкметниковий, дієприслівниковий та порівняльний звороти, розділові знаки при них.	видів, правильно ставить розділові знаки, а також при зворотах мови.
5.5		Речення з однорідними членами <i>Однорідні члени речення</i> (із сполучниковим, безсполучниковим і змішаним зв'язком).	
5.6		<i>Однорідні й неоднорідні означення.</i>	<i>правильно ставить</i> розділові
5.7		<i>Узагальнюючі слова</i> в реченнях з однорідними членами.	знаки при однорідних членах речення та обґрунтовує їх;
5.8		<i>Правопис.</i> Кома між однорідними членами речення. Двокрапка і тире при узагальнюючих словах у реченнях з однорідними членами.	<i>знаходить і виправляє</i> помилки на вивчені правила; <i>правильно інтонує</i> речення з однорідними членами.
5.9		Речення зі звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями) Звертання непоширені й поширені. Вставні слова (словосполучення, речення).	Абітурієнт: <i>знаходить</i> звертання, вставні слова (словосполучення, речення) у реченні;
5.10		<i>Правопис.</i> Розділові знаки при звертанні і вставних словах.	<i>аналізує й оцінює</i> виражальні можливості речень із звертаннями, вставними словами (словосполученнями, реченнями) в тексті;
5.11		Речення з відокремленими членами Поняття про відокремлення. Відокремлені другорядні члени речення (в тому числі уточнюючі).	<i>правильно ставить</i> розділові знаки при звертаннях, вставних словах (словосполученнях, реченнях) та обґрунтовує їх;
5.12		<i>Правопис.</i> Розділові знаки при	<i>знаходить та виправляє</i> помилки на вивчені пунктуаційні правила.
			Абітурієнт: <i>знаходить</i> відокремлені та невідокремлені, уточнюючі члени речення; <i>правильно розставляє</i> розділові знаки при

1	2	3	4
		відокремлених членах речення.	відокремлених означеннях, прикладках, додатках, обставинах та уточнюючих членах речення та обґрунтовує їх.
5.13		Складне речення і його ознаки Складні речення без сполучників, з сурядним і підрядним зв'язком.	Абітурієнт: <i>розрізняє</i> структурні відмінності простих і складних речень, складних речень із сурядним і підрядним зв'язком;
5.14		Складносурядне речення , його будова і засоби зв'язку в ньому. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення.	<i>знаходить</i> у тексті складносурядні речення;
5.15		<i>Правопис.</i> Розділові знаки між частинами складносурядного речення.	<i>визначає</i> види складних речень (сполучникові й безсполучникові), засоби зв'язку між частинами речення у складному, межі частин у складному реченні, кількість граматичних основ у ньому; <i>правильно ставить</i> розділові знаки між частинами складносурядного речення й обґрунтовує їх; <i>знаходить</i> і <i>виправляє</i> пунктуаційні помилки на вивчені правила.
5.16		Складнопідрядне речення , його будова і засоби зв'язку в ньому. Основні види складнопідрядних речень.	Абітурієнт: <i>знаходить</i> складнопідрядне речення у тексті, у тому числі з кількома підрядними частинами;
5.17		<i>Правопис.</i> Розділові знаки між головною і підрядною частинами складнопідрядного речення. Розділові знаки у складнопідрядному реченні з кількома підрядними частинами.	<i>визначає</i> головну і підрядну частини, види складнопідрядних речень; <i>розрізняє</i> сполучники і сполучні слова; <i>правильно ставить</i> коми між частинами складнопідрядного речення й обґрунтовує їх; <i>знаходить</i> і <i>виправляє</i> помилки на вивчені правила.
5.18		Безсполучникове складне речення Сміслові відношення між частинами	Абітурієнт: <i>знаходить</i> безсполучникові

1	2	3	4
		безсполучникового складного речення.	складні речення;
5.19		<i>Правопис.</i> Розділові знаки у безсполучниковому складному реченні.	<i>визначає</i> його основні ознаки, смислові відношення між частинами безсполучникових складних речень; <i>правильно ставить</i> розділові знаки (кому, двокрапку, крапку з комою, тире) між частинами безсполучникового складного речення й обґрунтовує їх.
5.20		Складне речення з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку.	Абітурієнт: <i>знаходить</i> у тексті складне речення з різними видами зв'язку;
5.21		<i>Правопис.</i> Розділові знаки в складному реченні з різними видами сполучникового і безсполучникового зв'язку.	<i>правильно розставляє</i> в них розділові знаки й обґрунтовує їх.
5.22		Пряма і непряма мова як засоби передачі чужої мови. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як спосіб передачі чужої мови. Діалог.	Абітурієнт: <i>знаходить</i> речення з прямою і непрямою мовою, з цитатами, репліками діалогу; <i>визначає</i> їх особливості, виражальні можливості; <i>правильно ставить</i> розділові знаки при прямій мові, цитаті, діалозі й обґрунтовує їх; <i>замінює</i> пряму мову непрямою.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ТЕСТОВИХ ЗАВДАНЬ

Ба ли	З вибілковими відповідями	Із конструйованими відповідями
1	2	3
1	Кількість не правильних відповідей сягає 8 і більше	Студент елементарно правильно відповідає лише на 1-2 запитання.
2	7 неправильних відповідей	Студент спроможний правильно відповісти лише на деякі із запропонованих запитань. Відповіді не досконалі.
3	6 неправильних відповідей	Відповіді студента містять велику кількість помилок і засвідчують, що більша частина почутого ним не засвоєна.
4	5 неправильних відповідей, решта правильні	Кількість правильних відповідей сягає за половину їхньої загальної кількості, проте відповіді недостатньо усвідомлені, неповні, низької якості (5/0, 4/2, 3/4).
5	4 неправильних відповідей, решта правильні	Кількість правильних відповідей сягає більшість, проте кількість неправильних неповних відповідей значна. Зокрема й тих, що стосуються визначення теми та основної думки (4/0, 3/2, 2/4).
6	3 неправильних відповідей, решта правильні	Студент в основному правильно розуміє прослухане, зокрема визначає тему і основну думку, проте трапляються непоодинокі неправильні відповіді або ж значна кількість неповних відповідей (3/0, 2/2, 1/4).
7	2 неправильних відповідей, решта правильні	Студент здебільшого правильно і в основному повно відповідає на запитання, хоч помилки трапляються (2/0, 1/2).
8	Усі відповіді, за винятком однієї, правильні	Студент правильно і повно відповідає на запитання, допускаючи поодинокі огріхи, в основному правильно оцінює поставлену проблему згідно загальновідомими критеріями.

1	2	3
9	Усі відповіді правильні	Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему, повторюючи загальноприйняті аргументи.
10	Усі відповіді правильні	Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему, виявляючи елементи особистісного ставлення до почутого.
11	Усі відповіді правильні	Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему, засвідчуючи глибоке розуміння суті прослуханого і в оцінці порушеної автором проблеми виявляє аргументоване, яскраво-особистісне ставлення до неї.
12	Усі відповіді правильні	Студент правильно і повно відповідає на запитання, правильно оцінює поставлену проблему в розгорнутій, аргументованій оцінці проблеми, виявляє особисте ставлення, що розходиться із загальноприйнятим, пропонує нестандартне її розв'язання.

Оцінювання правописних (орфографічних і пунктуаційних) умінь

Основною формою перевірки орфографічної та пунктуаційної грамотності є контрольний текстовий *диктант*. Матеріалом є текст, доступний для учнів певного класу. Перевірка здійснюється фронтально за традиційною методикою.

Для контрольних диктантів використовуються тексти, в яких кожне з опрацьованих протягом семестру правил орфографії та/чи пунктуації були представлені 3-5 прикладами. Текст записується учнем з голосу вчителя.

Диктант оцінюється однією оцінкою на основі таких критеріїв:

▪ орфографічні та пунктуаційні помилки оцінюються однаково; виправляються, але не враховуються такі орфографічні і пунктуаційні помилки:

1) на правила, які не включені до шкільної програми; 2) на ще не вивчені правила; 3) у словах з написаннями, що не перевіряються, над якими не проводилась спеціальна робота; 4) у передачі так званої авторської пунктуації.

▪ повторювані помилки (помилка у тому ж слові, яке повторюється у диктанті кілька разів), вважаються однією помилкою; однотипні помилки (на одне й те ж правило), але у різних словах вважаються різними помилками;

▪ розрізняють грубі і негрубі помилки; зокрема, до **негрубих** відносяться такі: 1) у винятках з усіх правил; 2) у написанні великої букви в складних власних найменуваннях; 3) у випадках написання разом і окремо префіксів у прислівниках, утворених від іменників з прийменниками; 4) у випадках, коли замість одного знаку поставлений інший; 5) у випадках, що вимагають розрізнення *не і ні* (у сполученнях *не хто інший, як...; не що інше, як...; ніхто інший не...; ніщо інше не...*); 6) у пропуску одного із сполучуваних розділових знаків або в порушенні їх послідовності; 7) у заміні українських букв російськими;

▪ п'ять виправлень (неправильне написання на правильне) прирівнюються до однієї помилки.

Нормативи оцінювання по балах:

Бали	Кількість помилок
1	15-16 і більше
2	13-14
3	11-12
4	9-10
5	7-8
6	5-6
7	4
8	3
9	1+1 (негруба)
10	1
11	1 (негруба)
12	–

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

ОСНОВНА:

1. Український правопис, - К.: Наукова думка, 1995.
2. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів, - К.: Вища школа, 1997.
3. Ладоня В.О. Українська мова. Посібник для підготовки молодших спеціалістів вищих навчальних закладів. К.: Вища школа, 2001.
4. Юшук І.П. Українська мова. Практикум з правопису української мови. - К.: Освіта, 2007.

ДОДАТКОВА:

1. Залікові завдання з української мови. 10-11 клас. - К.: «Шкільний світ», 2006.
2. Зубков М. Збірник диктантів для випускників та абітурієнтів з української мови. - Харків: СПДФО Співак Т.К., 2007.
3. Зубков М. Українська мова. Універсальний довідник. - Харків: ВД «ШКОЛА», 2009.
4. Козачук Г.О. Українська мова для абітурієнтів: навчальний посібник. - К.: Вища школа, 2007.
5. Новий довідник: Українська мова. Українська література. - К.: ТОВ «КАЗКА», 2008.
6. Орфографія української мови просто про складне / Радченко І. - К.: «Шкільний світ», 2008.
7. Плющ М.Я., Гринас Н.Я. Граматика української мови в таблицях: навчальний посібник. - К.: Вища школа. - 2004.
8. Тести. Українська мова. 5-12 класи/ За ред. д.філол.н. проф. Гуйванюк Н.В. - К.: Академія, 2009.
9. Українська мова: Підруч. для 10-11 кл. пік. з укр. та рос. мовами навчання / О.М. Беляєв та ін. - К.: Освіта, 2007.
10. Шкурятяна Н.Г., Шевчук С.В. Сучасна українська літературна мова: Модульний курс: Навч. посібник. - К.: Вища школа, 2007.